

[Frits Clausen.]

trent dækker det budgetterede Underskud paa 66—67 Mill. Kr., kan man tænke sig, at Regeringen regner med at ville dække Underskuddet ved at forlænge Loven om midlertidige Forbrugsafgifter, den Lov, man dog ellers har vedtaget og fremstillet som rent midlertidig. Hvis dette er Regeringens Mening, kan man kun kalde det foreliggende Finanslovsforslag uværdigt for en Regering for ikke at bruge et maaske uparlamentarisk Udtryk og sige: det er uærligt.

Der til kommer den utvivlsomme Kendsgerning, at Lovforslaget ganske sikkert er uholdbart, idet det forudsætter en Statsindkomst gennem Indkomstskatter paa 190 Mill. Kr. mod 200 Mill. Kr. paa Finansloven for 1940—41; der er altsaa kun regnet med en Nedgang paa 10 Mill. Kr. Denne Nedgang vil imidlertid fremkomme alene ved den forøgede Skattebyrde, som er blevet paalagt Befolkningen i indeværende Aar, og derfor stemmer det heller ikke overens med Statsministerens Udtalelse i Forum, at Regeringen ikke regner med en større Nedgang i Befolkningens skattemæssige Indtægt i 1940 i Forhold til 1939.

At man maa forudsætte en saadan, fremgaar alene af den Kendsgerning, at Arbejdsløsheden i 1940 er betydelig større end i 1939. Ifølge Statistiske Efterretninger Nr. 42 var denne Stigning i dette Aar alene blandt de organiserede Arbejdere 23,2 pCt. mod 16,9 pCt. i de samme Maaneder i 1939. Efter Statsministerens Udtalelse i Forum maa man regne med en yderligere Stigning af disse Tal.

Det er endvidere en Kendsgerning, at mange Erhvervsvirksomheder har maattet standse, hvad der fremgaar af Produktionsindeksen for Industri, som viser en Nedgang paa 16 pCt. for de første 9 Maaneder af 1940 i Forhold til samme Tid 1939. For Landbrugets Vedkommende kan man sikkert heller ikke regne med nogen Stigning i Skatteevnen. De højere Priser, der er opnaaet i de sidste Maaneder, opvejes for en stor Del af de meget lave Priser i Aarets første Halvdel og for en stor Del af den Kendsgerning, at det er Anlægsformuen, Landbruget nu sælger ud af, saa at Produktionen sikkert vil gaa meget stærkt tilbage, særlig naar man tager i Betragtning, at vi i Aar har haft en meget ringe Høst.

Naar disse faa Kendsgerninger saa tydeligt bebuder Nedgang i Indtægterne, kan det kun betegnes som mildest talt forkasteligt, at Finansministeren i det foreliggende Lovforslag regner med samme, eller

praktisk talt samme, Skatteindtægt som i 1939. Men maaske har Finansministeren regnet med, at andre Dele af Befolkningen trods den bestaaende Priskontrol har kunnet udnytte de lige nævnte Kendsgerninger — højere Priser giver altid højere Indtægter til nogle og lavere Indtægter for andre. Hvis dette skulde være Tilfældet, kan man stadig kun betegne Regeringens Politik som mildest talt meget forkastelig — mildere kan man ikke betegne det Finanslovsforslag, der bygger paa Konjunkturgevinst, hvis Opstaaen man til Skade for Befolkningen i sin Helhed ikke har kunnet eller villet hindre.

Skulde det yderligere ske, hvad man maa forudsætte, at Regeringen har kalkuleret de Udgifter for lavt, som i denne Vinter vil medgaa til Afhjælpning af den ved Arbejdsløsheden og andre Faktorer opstaaede sociale Nød, maa vi forudsætte, at Regeringen om nogle Maaneder staar uden finansielle Reserver. Da Regeringen har erklæret, at man ikke kan kræve højere Skatter, vil der kun blive Laanemuligheden tilbage. Mon der ikke ogsaa allerede her har vist sig Tegn paa nogen Modvilje til at yde Regeringen yderligere Laan og ombytte de gamle Skattelaan med nye? Man maa jo tage i Betragtning, at Regeringen ogsaa skal laane 200 Mill. Kr. til Gennemførelse af de Beskæftigelseslove, der er vedtaget.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse fremsætte en Indsigelse mod den Ros, der i Gaar fra dette Sted blev fremsat af den forhenværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, af tidligere Aars Statsregnskaber, naar Sandheden i Virkeligheden er en helt anden. Hvorledes er de af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard nævnte Overskud paa Statsregnskabet fremkommet? Ved en eksempeløs Opskrining af baade direkte og indirekte Skatter, ved en skaanselsløs Skatteplyndringspolitik, der har ødelagt Erhvervene, og som Regeringen nu selv har erkendt ikke kan fortsættes.

Naar dette er Tilfældet, maa det betragtes som ansvarsløst at forelægge to paa hinanden følgende Finanslovsforslag med henholdsvis 49 og 47 Mill. Kr. i Underskud, samtidig med at man skal laane 200 Mill. Kr. til Gennemførelse af Beskæftigelseslovene. Det er muligt, at Storbankerne og Plutokratiet endnu vil hjælpe Regeringen til at bære Underskuddet ved denne Politik, men saa maa Regeringen ogsaa erkende sin Afhængighed af disse Faktorer. Regeringen er faktisk kørt fast. Man